

ffp

MARS 1983

På siden

BILDE AV RV-LISTETOPPEN I OSLO RETT ETTER NOMINÅSJONSMØTE I HELGA. SALA PALMER BLE NOMINERT PÅ 1. Plass etter lette påtrykk fra enkelte av byens representanter. Lykkelig smilende tar hun i mot de første gratulasjoner.

KOMMUNEVALGET 1983:

DISKUSJONSOPPLEGG FOR LAGSMØTET

I APRIL

Følgende saker skal behandles av partilaga i april:

- 1) Forslag om den politiske innrettinga av valgkampen.
- 2) Forslag om sammensettinga av toppen på RV-lista. Forslag fra laget til de øvrige

plassene.

- 3) Forslag til program for Oslo RV i kommunevalget-83.

Av hensyn til program- og listearbeid bør rapport for lagsbehandlninga leveres så fort som mulig, og seinest på vanlig måte tidlig i mai.

FORSLAG OM DEN POLITISKE INNRETTINGA AV VALGKAMPEN

1. Den økonomiske politikken og kampen mot den økonomiske krisa blir den overordna saka i valgkampen.

2. Hovedvekta må her legges på klasseagitasjon med utgangspunkt i den politiske virkeligheta i Oslo (rasering av industriarbeidsplasser, boligproblemene, nedleggelser av Østkantskoler, barnehagenedtrapping, økte egenandeler i

helsevesenet, krisa i sosialvesenet, overklassens enorme rikdommer som alltid er uberørt av de økonomiske problemene, osv.). Det må drives en valgkamp som framhever klasseforskjellene mellom arbeiderklassen og borgerskapet, sånn som de er og sånn som de preger Oslo, og sånn at vi plasserer vår egen og andre partiers politikk i forhold til klasseforskjellene i byen. Med utgangspunkt i dette må det drives

særskilt agitasjon for at det nåværende systemet er det beste argumentet for at vi trenger en sosialistisk revolusjon.

3. Rakettutplasseringssaka kommer til å bli et tema som står i forgrunnen ut over våren og sommeren. For oss blir rakettsaka, forsvarspolitikken og sivilberedskapen den nest viktigste saka i valgkampen.

4. RV må drive en særskilt kvinnevalgkamp i Oslo. Kvinnene er flertallet av arbeiderklassen i byen. Kvinnene blir også hardest ramma av den offentlige nedskjæringspolitikken.

5. RV må drive en særskilt valgkamp overfor de drøyt 5 prosent av befolkninga

som er innvandrere. Dette krever at kampen mot rasismen og for enheten mellom norske og utenlandske arbeidere får en stor plass i valgkampen overfor norske arbeidere.

FORSLAG TIL SAMMENSETTING AV RV-LISTETOPPEN.

Pga at arbeidet med listetoppen har vært ganske vanskelig og tidkrevende, er arbeidet med hele RV-lista kommet ganske kort. Noe fullstendig forslag er det

ikke mulig å legge fram her. I det videre arbeidet vil det sjølsagt bli lagt stor vekt på kvinneandelen, arbeiderandelen, og at det nomineres innvandrere på flere plasser.

De seks første plassene er likevel viktigst. Målsettinga for valget i Oslo er å få valgt inn to RV-representanter. Får vi dette til, gir det mulighet for å bruke de fire neste på lista som vararepresentanter. Meninga er å utnytte dette fullt ut, sånn at vi i praksis oppretter ei bystyregruppe bestående av seks medlemmer.

De fire første plassene er også av særskilt betydning. Om vi bare får valgt inn en representant, gir det anledning til å bruke tre vararepresentanter. De fire første plassene på lista er sånn sett de sikre plassene på lista.

DSAU har lagt stor vekt på at listetoppen må gis en *kraftig kvinnepolitisk profil*. Bl.a. har vi hatt forslag om kvinner på de to første plassene. Dette har vi ikke fått til. I dette forslaget står det likevel ei kvinne på topp og fire kvinner blant de seks første.

Andre saker det har vært lagt vekt på har vært:

- *å få en industriarbeider på topp.* Dette har vi ikke fått til.

- *Å få en innvander på sikker plass på lista.* Dette er innfridd.

- *Å få en «ungdomskandidat» blant de seks første.* Dette er muligens innfridd. Det tas her *forbehold* for at RUs endelige holdning ikke er kjent for oss når dette går i trykken.

Vi gjentar at Ellen P. etter eget ønske (og utstått verneplikt i form av to perioder i bystyret), ikke er aktuell kandidat.

Vi gjør oppmerksom på at Unni R. som er den - ved sida av Erling F. som er mest nominert i partiet til førsteplassen på lista, og også det forslag både forrige DS og DSAU nå har gått inn for, ikke er aktuell kandidat. Dette er avklara gjennom flere grundige diskusjoner over lengre tid, som har endt opp med at Unni sjøl motsetter seg en sånn nominasjon. Dette går vi inn for at må respekteres. Vi oppfordrer også

partimedlemmer som er for Unnis kandidatur, til å respektere dette standpunktet hennes og betrakte denne saka som avgjort.

Forslag til listetopp er som følger:

1. Liv F., forsker. Var leder for prostitusjonsprosjektet i Oslo. Arbeider nå med prostitusjonsforskning.

2. Erling F., verneassistent. Talsmann for AKP(m-l) og medlem av bystyregruppa i innværende bystyreperiode. Medlem i sosialstyret.

3. Bente H., industriarbeider. Medlem av streikekomiteen på Vinmonopolet høsten 1982. Nå medlem av styret.

4. Alin A., industriarbeider. Jobba på Jøtul fram til støperiet ble nedlagt. Har vært arbeidsløs siden. Er fra Nigeria, men har bodd i Oslo i en årrekke. Har arbeida med å organisere kamp mot rasismen.

5. Camilla F., yrkesskoleelev. Talskvinne for Rød Ungdom i Oslo.

6. May G., student/sosialarbeider. Hun er 1.varamann til bystyret i denne perioden. Utfører sekretærarbeid for bystyregruppa.

Til 1.plassen på lista har vært vurdert tre folk. Liv, som er nominert, og dessuten Erling og Unni. Ingen andre forslag har vært vurdert til førsteplassen.

Til en plass blant de seks første har vært vurdert:

Tron Ø., industriarbeider. Arbeider på Frydenlund Bryggeri. Medlem av sentralkomiteen i AKP(m-l). Er valgt inn som arbeiderrepresentant i konsernstyret

i NORA-gruppen.

Ved eventuelt frafall blant de som er nominert her, vurderes Tron fortsatt som aktuell.

Samtlige av de foreslåtte (Tron inklusive) har sagt seg villig til å delta i bystyregruppas arbeid etter valget.

Vi oppfordrer dessuten laga til å *nominere* folk til de øvrige plassene på lista! Gi mest mulig opplysninger om og begrunn nominasjonene!

FORSLAG TIL PROGRAM FOR OSLO RV I KOMMUNEVALGET -83.

Det følgende programforslaget er utarbeida av medlemmer av DSAU, og vedtatt sendt ut uten at DSAU har tatt stilling til innholdet i det.

Vi ber om at laga

- tar stilling til om dette er den typen program vi ønsker, og
- behandler programforslaget konkret med sikte på å foreslå skriftlige endringer.

FORSLAG TIL PROGRAM FOR RV VED KOMMUNEVALGET I OSLO 1983

Oslo kommune – med bystyre og byråkrati – er ei lokal avdeling av statsapparatet. Kommuneledelsen er et sjikt av politiske pamper og toppbyråkrater som er fullstendig udugelige når det gjelder å løse vanlige folks problemer.

Dette borgerlige apparatet må avskaffes gjennom en sosialistisk revolusjon slik at arbeidsfolk sjøl kan styre samfunnet.

I dag arbeider RV i bystyret og andre organer fordi arbeidsfolk trenger talsmenn der, og for at flere skal erfare hva det parlamentariske lokaldemokratiet er verdt i praksis.

1. **Forsvaret av arbeidsplassene**

Krisa i sjølve det kapitalistiske systemet har skapt den verste arbeidsløsheten sia 30-åra. De siste fem åra har de to største partiene stramma inn stats- og kommunebudsjetter slik at arbeidsløsheten har økt enda raskere.

Oslo tappes raskt for industriarbeidsplasser. Verken stat eller kommune har prøvd å stanse nedleggingene.

RV vil fortsette å slåss for opprettholding av en allsidig Oslo-industri. Vi slåss mot at tradisjonelle

industriområder som f.eks. Nyland skal brukes til helt andre formål bare fordi den kortsiktige profitten for Fred Olsen og andre eiere blir større.

Vi krever at investeringsstoppen i kommunen oppheves og at fornuftige utbyggingsprosjekter som er «lagt på is» blir igangsatt. Kommunens nåværende virksomhet må sikres forsvarlig bemanning og det må også sikres *varige* nye arbeidsplasser gjennom spesiell kommunal satsing på f.eks. byfornyelsesarbeidet.

2. Boligproblemet - byfornyelsen

DNA og Høyre har «fjerna» boligkøene i Oslo ved å gjøre det for dyrt for vanlige folk.

RV krever at momsen på boligbygging fjernes, at renta senkes kraftig og at avdragstida blir lengre både i Husbanken og andre banker.

RV slåss for en byfornyelse styrt av beboerne sjøl. Borettslag må opprettes før byfornyelsen starter. Vi krever forbund mot å eie andres bolig. De sovende straffebestemmelserne i bygningslovgivninga må tas i bruk fullt ut mot hushaier og boligspekulanter.

I utbyggingsområdene skal kommunen dekke utgifter til skoler, barnehager, uteområder, veier osv. Slike utbyggingstiltak skal ikke belastes framtidige beboere gjennom byggeregnskapene.

3. Angrip overklassens rikdommer

En del av statens enorme overskudd må føres tilbake til kommunene. Det er det eneste som kan hindre omfattende ødelegginger av kommunale velferdstiltak de nærmeste åra. Vi avviser ideer om at *en* fattig kommune (Oslo) skal bli rikere på bekostning av andre enda fattigere kommuner.

Kremen av norsk storfinans og overklasse bor i Oslo. De lever lukstøst ved hjelp av firmakonti og fradragsregler. Hotelleier Svelland som er Høyres varaordførerkandidat, har f.eks. en kommunal gasje på 253 000 kr., men står oppført med 0 i inntekt i siste skattelikning.

RV er for rentetak og slåss for at skattereglene endres og at skattnusk avsløres og straffes, slik at en del av overklassens eiendommer og rikdommer kan inndras til kommunekassa.

4. Forsvar de eldres rettigheter

RV vil slåss mot det synet at eldre mennesker er en belastning for samfunnet. Vi slåss for at de skal ha samme rett til medisinsk behandling og et verdig liv som andre.

Hjemmesykepleie, hjemmehjelp og altnuligmannstjenesten må bygges ut kraftig. Slik at alle som ønsker det kan få hjelp og pleie i eget hjem når det er medisinsk forsvarlig. Egenandelen må senkes. Prisen på «billigmiddag» må senkes til 5 kr. pr. porsjon (evt. 7,50).

Vi avviser «Martha-hjelpen» og andre religiøse tiltak som skal konkurrere med kommunale hjelpeordninger.

De 10-12 ferdig planlagte sykehjemmene bygges så raskt det er byggeteknisk mulig. Det oppsamlede overskuddet i kommunens lånefond brukes til å finansiere bygginga, ettersom staten i første omgang forbyr låneopptak til å bygge sykehjem.

5. Stans skolenedleggelsene på Østkanten

Vi slåss for å stanse de vedtatte skolenedleggelsene i Groruddalen og Oslo østkant forøvrig. Å legge ned skolen betyr å ødelegge noe av det viktigste i lokalmiljøet.

Bevilgningene til tilleggsundervisning må økes i takt med elevenes behov, ellers settes de svakeste elevene opp mot de andre. Det trengs særskilt satsing for å øke morsmålsopplæring og annen undervisning for fremmedspråklige elever.

Klassetallet i videregående skoler i Oslo skal økes. Yrkesfaglige retninger må få bevilgninger til maskiner og utstyr slik at skolen holder et teknologisk nivå som svarer til forholda i arbeidslivet.

Tidsmessig dataopplæring for alle må gis stor plass både i grunn-

skolen og videregående skole.

6. Barnehager

RV er for kommunal utbyggingsplikt. Kommunale heldagsbarnehager må bygges ut i alle bydeler, slik det før var vedtatt. Bemanninga må økes til minst 3 hele faste stillinger pr. avdeling. De siste åras økte statstilskudd skal brukes til å gjøre barnehagene bedre og billigere, slik at ikke foreldrebetalinga hindrer folk i å søke.

Barnehagene skal være et pedagogisk tilbud, åpent for alle unger, tilpassa ungenes behov. Derfor må den kristne formålsparagrafen oppheves i samsvar med folkeflertallets syn.

Ordninga med morsmålstrenere for innvandrerbarn må styrkes.

7. Ingen sykehusnedleggelser etter kommunevalget

RV vil slåss for å opprettholde de sykehusene vi har nå, også etter kommunevalget. Først når eldreomsorg og primærhelsetjeneste er tilstrekkelig utbygd i Oslo, vil det vise seg om noen sykehusavdelinger er overflødige, vurdert ut fra befolkningas behov.

Sykehusopphold skal være gratis. Vi er for å fjerne egenandelene på «blå-resepter», legevaktbesøk og vanlige legebesøk. Ordninga med gratis lege og medisin for minstepensjonister må styrkes istedenfor den svekkinga som er planlagt fra og med 1984.

RV er for at all helsetjeneste eies og drives av det offentlige.

8.

Kamp for kvinnefrigjøring

Kvinnene er flertallet av Oslos befolkning og Oslos arbeiderklasse. De er særskilt undertrykt, og kampen for kvinnefrigjøring er en av de

viktigste politiske massebevegelser.

RV mener at helse- og sosialvesenet er det offentliges ansvar. Vi er mot den privatiseringa av omsorgsarbeid som nedskjæringene i kommunebudsjettet fører til.

Vi krever forbud mot pornografi og kriminalisering av horeklunder. Pornoutsalgene i Oslo må stenges. Kommunen må iverksette særskilte tiltak for å støtte prostituerte som vil ut av miljøet.

9.

Støtt ungdommens kamp for framtida

Blant Oslo-ungdommen er det virkelig massearbeidsløshet. Kommunen har trappa ned ungdomsklubber og svekka yrkesopplæringa og mulighetene til å få lærlingeplasser og jobb. Oslo kommune gir blaffen i ungdommen, men syter og klager over at ungdommen ikke som en takk for dette oppfører seg stille og pent.

Vi støtter ungdommens kamp for skole eller jobb til alle, og for skikkelige fritidstiltak og fritidsmiljøer. Dette er kommunens ansvar. Ungdommen skal ikke være syndebukker for de borgerlige politikernes forsømmelser.

10. Kamp mot rasismen

Rasismen som opptrer i alle slags forkledninger er et av de aller verste triksa kapitalistene bruker for å splitte arbeiderklassen og bortforklare de egentlige årsakene til kapitalismens nød og elendighet. Kampen mot *all rasisme* og for enhet mellom norske og utenlandske arbeidere er en hovedsak for RV.

RV krever at innvandrerne får praktiske muligheter til å opprettholde og utvikle eget språk og egen kultur og dyrke sine egne religioner. Dette betyr bl.a. kraftig styrking av morsmålsopplæringa i

skolen, støtte til innvandreneres organisasjoner og mulighet til å bygge en moské i Oslo.

11. Samenes rettigheter

Oslo er Norges største samekommune, men samiske unger har ingen mulighet til å lære sitt eget språk i Oslo-skolene. vi krever morsmålsopplæring for samiske unger og omfattende støtte til sameorganisasjonenes arbeid for å utvikle og forsvare samisk språk og kultur.

12. 6-timersdagen

Vi krever 6 timers arbeidsdag for alle. Kravet må innfris med full lønnskompensasjon, dvs. at det betales samme dagslønn som før.

13.Forsvar markagrensa

Marka må bevares som friluftsliv og naturområde. vi er for en særlov for Oslomarka og mot enhver flytting av bygrensa.

14.

Samferdsel og transport

Prisen på buss og trikk må senkes. Rutenettet må utvides. Det viktigste enkeltprosjektet er å forlenge Lambertseterbanen til Søndre Nordstrand. Sporveiens vognmateriell er forelda og må skiftes ut med leddvogner på alle linjer.

Oslo hamn må bygges ut slik at Oslo kan opprettholde og helst øke sin andel av godstransporten inn og ut av landet.

Arbeidet med trafikksanering for å få biltrafikken vekk fra boligområdene må forseres. RV er for 30 km fartsgrense i bolig gatene. Kommunen må finansiere opparbeiding av gatetun og leke gater i indre by.

15.

Kommunebyråkratiet - den sjuende landeplage

Kommunens toppbyråkrati er et ugjennomtrengelig villniss av skjemavelde og uforståelige forordninger. Skattebetalerne må finansiere både papirveldet og politikernes topplønninger. Og de må i tillegg tåle all den urett og alle problemer som dette meningsløse systemet fører med seg.

For RV er det en merkesak å forsvare vanlige folk mot politisk pampevelde og byråkrati. Det er nødvendig å trå til hardt, å skjære tvers igjennom.

En del av de udugelige byråkraterne i sosialetaten har måttet se seg om etter annen beskjefligelse, etter at RV rulla opp sosialsentral-skandalene. Du kan stole på RVs representanter hvis du blir utsatt for lignende urett.

16. Rakettsak og forsvarspolitik

RV slåss for at NATO skal skrinlegge planene om å utplassere nye atomraketter i Europa. Vi krever at Sovjet ødelegger sine SS-20-raketter og mener Vest-Europa må legge økonomisk og politisk press på Sovjet for å oppnå dette.

Vi mener at Norge trenger et sterkt og uavhengig, nasjonalt forsvar utafor NATO.

Den sivile beredskapen er skandaløs og må trappes opp kraftig på alle plan, fra sivilforsvarsopplæring i grunnskolen til utbygging og vedlikehold av tilfluktsrom.

17.

Internasjonal solidaritet

Å vise solidaritet med folk som kjemper mot imperialismen og undertrykking skal også være en del av bystyrets arbeid. Dette kan være støtte gjennom politiske vedtak eller bevilgninger til frigjøringsorganisasjoner og solidaritetsarbeid.

Oslo bør opprette vennskapsbyforbindelser med byer på Vestbredden av Jordanelva, i befri

delar av El Salvador og i den frigjorte delen av Afghanistan. Vennskapsbesøk og utvekslingsarbeid vil oppmuntre deres kamp for frigjøring og styrke den mellomfolkelige forståelsen.

18. Ei framtid for Oslo?

I dag ligger en femtedel av sentrum brakk, som svarte hull. Byens toppledelse drømmer om forlystelsespark på Nyland og luksuriøse kongresshoteller. Slik at de rike kan fortsette å leve sitt søte liv på de verdiene som andre har skapt.

RV slåss for et Oslo der vanlige folk kan bo og arbeide. Det krever variert industri og et allsidig næringsliv i byen. Og boliger vi har råd til å bo i. Det krever barnehager, skoler og fritidstiltak for ungene våre. Og et billig og skikkelig kollektivt transportnett.

Så lenge byen styres av det kapitalistiske profittjaget og borgerskaps politikere, er dette en kamp i motvind. Oslo trenger en sosialistisk planøkonomi.

RV er for en sosialistisk revolusjon slik at vanlige arbeidsfolk kan få den politiske og økonomiske styringa av byen og landet.

19.

Du trenger RV i bystyret

Det som skiller RV fra de andre partiene i det daglige bystyrearbeidet er:

- RV er en pålitelig samarbeidspartner for fagforeninger og andre som slåss mot kommunens ulike angrep.
- RV støtter og hjelper folk som blir ramma av kommunens overgrep, uten å ta politiske sidehensyn.
- RV gjør kjent for befolkninga alt vi får vite om planlagte angrep på folks velferd eller rettigheter.
- RV arbeider for å avsløre både «lovlige» og «ulovlige» former for bestikkelser og smøring.
- RV lager enkel og grundig informasjon som gjør at skattebetalere flest får mulighet til å følge med i kommunalpolitikken og kontrollere politikerne.

Derfor er det faktisk slik at RVs representant er din talsmann i bystyret, selv om du er uenig med oss på noen områder.

DEBATT

NEI TIL HØYRE-KAMPANJE SVAR TIL 'TRE I LAG' (febr.FFP)

Etter det jeg skjønner oppfatter dere situasjonen i Oslo-partiet nå som svært alvorlig: Høyre er på frammarsj, sosialdemokratisme og moderne revisjonisme er en stadig økende trussel i partiet. Det føres ingen kamp mot denne utviklinga, alt får florere vilt. Og dere mener å finne en sammenheng mellom tingas tilstand nå og »forsoningspolitikken» til DS: »forsoningslinja» har lagt partiet åpent for denne utviklinga. Følgelig må denne politikken nå kjøres under torva så fort som mulig og erstattes med ei kampanje mot høyre-avvik.

»FORSONINGSPOLITIKKEN»

I førsteinnlegget deres (desember-FFP) gikk dere hardt til verks mot »forsoningslinja» til DS. I svaret mitt (januar-FFP) argumenterer jeg for at dere har skjønnet denne politikken gærnt å framstiller den gærnt. I svarinnlegget deres går dere ikke inn på dette. Jeg går da ut fra at dere kommer tilbake til det i seinere innlegg. Men en videre debatt om akkurat det nå, blir dermed lite interessant for mitt vedkommende også.

»ØKONOMISME ELLER MODERNE REVISJONISME?»

I første innlegget deres gikk dere også ut til støtte for oppfatninga om at moderne revisjonistiske avvik er

hovedproblemet i Oslo-partiet nå. Dette ble gjort under henvisning til prinsipp-programmet. Og dere gikk i rette med en artikkel jeg skreiv i november-FFP, som dere kritiserte for å trekke et skarpt skille mellom økonomisme og moderne revisjonisme. I svarinnlegget viser jeg til at dere har lest artikkelen gærnt. (Her skal jeg bare legge til at jeg mener dere har lest prinsipp-programmet gærnt.) Jeg går ut fra at dere kommer tilbake til dette seinere også.

SOSIALDEMOKRATISME OG MODERNE REVISJONISME»DE RÅDENDE VINDENE» I OSLO- PARTIET?

I det nye innlegget deres slutter dere dere til påstanden i DS-beretninga om at den moderne revisjonismen utaiør en stadig økende trussel i partiet nå, en påstand som ble avvist av distriktsmøtet. Dere spør på vilket grunnlag denne påstanden ble avvist. Det kan besvares kort eller langt. Kort svart, fordi distriktsmøtet ikke fant grunnlag for en sann påstand.

Ei anna sak er at dere snakker om sosialdemokratisme og moderne revisjonisme som »de rådende vindene» i Oslo-partiet. Jeg veit ikke om det som står, er det som er ment her. Men for sikkerhets skyld: Er sosialdemokratisme og moderne revisjonisme etter deres mening nå virkelig *de rådende vindende i*

Oslo-partiet??

Ei anna sak dere spør om er på vilke områder det har vært framgang i kampen mot moderne revisjonistiske feil. Det skal jeg forsøke å gi noen eksempler på, (og ikke bare når det gjelder moderne revisjonistiske feil, men høyrefeil allment).

- Økt oppslutning om partiets holdning til fredsbevegelsen. Dette ble nevnt som eksempel i uttalelsen fra distriktsmøtet. Distriktsmøtet framheva også dette som et område der partiets politikk har vært under press fra den moderne revisjonismen. Det er riktig. Og at det har vært ei positiv utvikling her er også riktig.

»Den leninistiske partimodellen fører til diktatur». I 1980 hadde dette standpunktet en ikke ubetydelig støtte i Oslo-partiet. Både før og etter landsmøtet meldte folk seg ut på et sånt grunnlag. Dette standpunktet spiller - om det fins - ingen betydelig rolle i Oslo-partiet nå.

- Økonomistiske ideer ble i 1980 fremma med liv og lyst. Denne situasjonen er erstatta med ei utstraht misnøye med tingas tilstand, mye vilje til og etter hvert en del bra takter til å få i stand ei korrigering. Da ble kritikk av økonomisme møtt med stor mistenksomhet i partiet. Kritikken av økonomistiske feil i Oslo-partiet er nå allment akseptert.

- Oppløsning av partinormene. Sommeren 1981 oppsummerte vi at partinormene var i full oppløsning, og sommeren-82 at en fjerdedel av medlemmene var gratis- passasjerer. Nå gjennomfører vi »bokinnbytte» i Oslo-parti og med brei støtte blant medlemmene. Distriktsmøtet kunne her oppsummere et klart ønske i partiet om at partinormene nå må gjenreises.

- Forsvarspolitikken. Det finns økt vilje i partiet til å slåss for partiets forsvarspolitik. En faglig konferanse foran 1.mai-81 gikk uten debatt inn for å

feie forsvarspolitikken under matta. På en tilsvarende faglig konferanse foran årets 1.mai, fikk et vedtak i DS om å slåss for forsvarspolitikken i hovedgrunnlaget til FS klar støtte.

- Afghanistan-arbeidet. For første gang på lenge drives det nå en begynnende offensiv for støtte til Afghanistan i fagbevegelsen i byen.

- Arbeidet med Klassekampen. Etter en langvarig nedgang har arbeidet med KK vist jamn framgang sida i fjor sommer. I forhold til å klare abonnementsmålsettinga si i 1983, ligger Oslo-partiet så langt der vi skal være.

Poenget med alle disse eksemplene er ikke at »nå står pila på trivelig». Men at det er mulig å oppsummere ei positiv utvikling i retning venstre i Oslo-partiet og Oslo-partiets arbeid, er ganske vanskelig å komme unna. Men for å snu spørsmålet: På hvilke områder er moderne revisjonisme nå en tiltakende trussel i Oslo-partiet?

DISTRIKTSMØTE-VEDTAK EKSEMPEL PÅ HØYRE?

Ei sak for seg. Dere skriver følgende: »Et sentralt punkt i partiets militær- og forsvarspolitik er å forberede massene og partiet på krig. Dette arbeidet har omtrent vært fraværende i Oslo-partiet. At et forslag om dette til vedtak på DS-årsmøtet som slår fast dette, kunne bli satt opp mot og nedstemt i forhold til en uttalelse om økonomistiske feil er nok et eksempel på høyre.»

Ettersom dere har tatt bryderiet med å lese protokollutskriften fra distriktsmøtet, burde dette ikke være særlig uklart for dere. Men i alle fall: Det forslaget dere viser til, ble ikke stil opp mot en »uttalelse om økonomistiske feil». Det ble stilt opp mot et punkt i redaksjonskomiteens forslag til uttalelse om DS-beretninga, nemlig punkt2). Hovedinnholdet i dette punktet er

tilslutning til beretningas konklusjon om at det økonomistiske avviket er hovedproblemet i Oslo-partiet nå. Mot dette ble det stilt et forslag om at hovedproblemet i Oslo-partiet nå er moderne revisjonistisk avvik. Dette forslaget er det forslaget dere viser til og som ble nedstemt av distriktsmøtet. At dette forslaget ble stilt opp mot redaksjonskomiteens forslag var heller ikke noe påfunn fra distriktsmøtets side. Motforslaget ble stilt på denne måten av forslagsstilleren. Hva er vitsen med å rote til dette?

FORBEREDELSE PÅ KRIG.

Dere hevder at arbeidet for å forberede partiet og massene på krig har vært omtrent fraværende i Oslo-partiet. Og dere hevder forberedelser på krig - arbeid for fred nærmest er redusert til taktikk i forhold til NTA. Dette er jeg uenig i.

Det jeg er enig i, er at Oslo-partiet mangler en helhetlig taktisk plan for å sette partiets politikk på dette området ut i livet. Det forrige DS mangla en sånn plan, og en sånn plan mangler fortsatt. Det arbeidet som har vært gjort har dermed også vært ensidig, mangelfullt og langt fra hva som trengs. Og sånn er det fortsatt. Ei viktig oppgave for det nye DS må være å lage en sånn plan.

To saker har det likevel vært jobba med.

For det første er det gjort en god del Polen-arbeid. Initiativet til timelønnsaksjonen ble tatt lokalt i Oslo. Initiativet til SNP blei tatt i Oslo. Halvparten av de tilslutta faglige organisasjonene til SNP er i Oslo. Flere boliglag i Oslo har vært engasjert i arbeidet med lokale SNP-komiteer. Polen-arbeidet er også blitt fulgt opp taktisk og organisatorisk av DS, i hele perioden.

For det andre har det vært jobba noe i

forhold til NTA. Men i hovedsak har vi ikke fått til noen virkelig prioritering av arbeid i og i forhold til NTA. En kritikk av DS for å ha prioritert dette for høyt blir dermed nokså meningsløst. Distriktsmøtet ga da også DS et klart pålegg om å ta et bedre politisk og organisatorisk grep om arbeidet. Men uansett: å prioritere arbeidet med NTA lavere enn hva som ble gjort i den forrige perioden er i hvert fall ganske vanskelig.

Målsettinga for det arbeidet som har vært gjort, har vært å motarbeide de prosovjetske strømningene i fagbevegelsen og fredsbevegelsen i byen. Det er mulig deres synes det er nokså uviktig. Men sett i forhold til å forberede de politiske mulighetene for motstand mot en sovjetisk okkupert er dette viktig,

FORSLAGET OM KAMPANJE MOT HØYRE.

Dere skriver: »DS-formannen spør i sitt svar nærmest om hvem som skulle vært kasta ut av partiet, om vi skulle starta en storstilt kampanje mot høyrefolk, osv. Det er å stille tinga på hodet. Vi snakker om kamp mellom linjer - føre en debatt osv. Her burde DS gått i spissen.»

Det jeg spurte om var om laget mener at det som trengs nå er ei kampanje for å rydde partiet for høyre-elementer. Jeg spurte også om den kampen som etter deres mening »måtte komme» etter landsmøtet, er kampen mot den gamle opposisjonen som stilte seg kritisk til partiledelsen i partikampens dager. Og jeg godtar ikke at å spørre om dette var å stille tinga på hodet.

I førsteinnlegget deres skreiv dere følgende: »DS forsvarer forsoningslinja. Det ville være riktig hvis den hadde strukket seg over en kortere periode og hatt en spesiell målsetting...» Og: »For å presisere til slutt: Det var riktig i en kortere periode å søke enhet med alle

som ville jobbe for partiet, men det var bare begynnelsen, så måtte kampen komme.»

Igen: Det er mulig at det som står her ikke er det som er ment. Men det motsatte av å søke enhet med folk er å *søke splittelse*. Og dere skriver svart på hvitt at det var riktig å søke enhet med en del folk, men bare for en kortere periode. Jeg forstår dere nå sånn, at dere nå ikke er for ei kampanje for å rydde partiet for høyre-elementer. Men hva som var meninga med det dere skreiv i førsteinnlegget deres, det er meg fortsatt ei gåte.

Jeg veit ellers ikke hvordan forslaget deres om kampanje mot høyreavvik skal oppfattes. Poenget er at et sånt forslag ble fremma før distriktsmøtet og blankt avvist av distriktsmøtet. Ei sånn kampanje er selvfølgelig ikke mulig uten at distriktsmøtet blir overprøvd. Mulighetene for å få det til, kjenner dere sjøl.

Ellers mener jeg forslaget om ei sånn kampanje er helt forfeila. Vurderinga deres av situasjonen i Oslo-partiet er feil.

De rådende vindene i Oslo-partiet er ikke moderne revisjonisme. Det blåser venstre-vinder i Oslo-partiet. Det finns fortsatt viktige høyreavvik, først og fremst i måten partiet arbeidet på. Og det fins høyrestandpunkter. Det fins t.o.m. en del ultra«venstre»standpunkter. Men ei kampanje mot høyre i Oslo-partiet nå, vil i beste fall være et slag i lufta, i verste fall vil den gjøre stor skade. (Ettersom dere nevner sosialisme-debatten særskilt: Ei holdningskampanje her nå, ville være en fullstendig idiot-sikker måte å kaldkvæle denne debatten på.)

DS-formann

PS: Dere skriver: »- Er ikke partiet lite nok?- Vi synes spørsmålet er nokså avslørende for den som stiller det(dvs. undertegna). Et dette et større problem enn det vi er enig om, kan partiet saktens gjøres større gjennom utvanning av politikken.» Jeg går ut fra at dette er ment som en spydighet. Jeg har ikke foreslått noe sånt. Det er greit. Men hvis dere synes *dette* er avslørende, så har jeg *sprengstoff* på lager!

DS

SVAR TIL RAFAEL FOR ELLER MOT UTPLASSERING AV CRUISE OG PERSHING

Du starta denne debatten med å kritisere det forrige DS for taktikken overfor NTA, særlig tilslutninga til NTA-demonstrasjonen den 16/11. Du kritiserer DS for å bruke demonstrasjonens politiske grunnlag (parolene) som begrunnelse for tilslutning. («Snarere enn å leite med lys og lykter for å finne et halmstrå å klynge seg til (parolegrunnlag) for å bli akseptert i det »gode« selskap, må partiet intensivere aktiviteten med spredning av

vår egen propaganda».)

Jeg svarte deg i januar. Her forsvarer jeg det forrige DS sitt standpunkt og imøtegår dine synspunkter for hva som skal være målsettinga for vår jobbing i NTA. Jeg prøvde å begrunne hvorfor det er riktig å vurdere hvert enkelt NTA-arrangement ut fra det politiske grunnlaget, dvs. i hovedsak parolene. Jeg håper du vil kommentere uenigheten om taktikken for jobbinga i NTA i et seinere innlegg, siden du ikke tar det opp nå.

I det siste innlegg sier du at du vil gå videre i kritikken. Det viktigste jeg oppfatter av nytt er at du nå erklærer deg uenig i de parolene som formuleres mot atomopprustninga i Europa. Du sier ikke direkte hvilke paroler det er du mener er feilaktige. Men jeg tolker deg slik at det først og fremst er parolene mot utplassering av de nye mellomdistanserakettenes til NATO.

Hvis det er slik at du er uenig med partiets standpunkt mot utplassering av Pershing og Cruise-rakettenes slik det blant anna er uttrykt i vedtaket fra SKAU (se faksimile) så forstår jeg jo godt at du avviser støtten til NTA- demonstrasjonen den 16/11. Det er jo ikke tvil om at hovedsaken i denne demonstrasjonen var kravet om ingen bevilgning til utplasseringsforberedelsene. Demonstrasjonen var på dagen for Stortingets behandling av denne saken. Om vi var for utplassering måtte vi sjølsagt avvise demonstrasjonen ut fra det politiske grunnlaget som ble uttrykt i parolene, slik vi hadde gjort med alle NTA-arrangementene i Oslo fram til da.

Når det er uenighet i partiet om partiets paroler for atomvåpenmotstanden så er det sjølsagt viktig å diskutere det.

Jeg oppfatter deg slik at du mener det er nødvendig at USA/NATO utplasserer nye mellomdistanseraketter for å kompensere den ubalansen som er skapt av Sovjets SS20 (og andre typer) mellomdistanseraketter. Om USA/NATO

blir pressa til ikke å utplassere de Cruise og Pershing-rakettenes mener du at dette vil forrykke balansen til fordel for Sovjet og fungere både krigsfremmende og øke sjansen for bruk av strategiske atomvåpen.

Dette synet stiller du opp mot påstandene i løpeseddelen som ble utgitt av Oslo AKP, RU og NKS i forbindelse med demonstrasjonen 16/11. Der hevdes det at »NATOs nye atomraketter vil øke mulighetene for atomkrig i Europa.

Etter mi mening blander dusammen to saker. På den ene sida er det helt klart at Sovjet er totalt overlegen i dag med hensyn til mellomdistanseraketter i Europa. Her er det overhodet ikke balanse. Men det er samtidig like klart at både USA/NATO og Sovjet har interkontinentale raketter nok til å ramme hverandre til bortimot utslettelse. Terrorbalansen er slik en realitet. Pershing og Cruiserakettenes er ikke nødvendige for å opprettholde den strategiske terrorbalansen.

En ny verdenskrig vil med all sannsynlighet starte med konvensjonelle våpen. I motsetning til NATO har Sovjet satsa enormt på å bygge opp sine konvensjonelle styrker, og er i dag klart overlegen i tilfelle krig om Europa. Dette er også både USA og Sovjet full klar over.

I denne situasjonen prioriterer USA/NATO å gjenopprette balansen for mellomdistanseatomvåpen i stedet for styrking av de vesteuropeiske landenes konvensjonelle forsvarsevne. I løpeseddelen til demonstrasjonen 16/11 hevda vi altså at utplassering av Pershing og Cruise ville senke atomterskelen dvs gjøre bruk av atomvåpen i en framtidig krig om Europa mer sannsynlig. Og hvorfor det? Jeg synes SKAU begrunner det kort og klart i sitt vedtak (trykt annet sted - i bladet.) Problemet med

fredsbevegelsen i Europa er ikke at den presser NATO i rakettspørsmålet. Problemet er at den i stor grad gjør det på Sovjets premisser, og at revisjonister og Sovjet-venner har stor innflytelse på bevegelsen. Vår oppgave må være å propagandere en anti-sovjetisk plattform for motstanden mot utplassering av NATOs nye mellomdistanseraketter.

Løpeseddelen i forbindelse med 16/11-demonstrasjonen var det. Vi mener den var helt i samsvar med partiets linje for atomvåpenmotstanden slik det bl.a. kommer til uttrykk i SKAUs uttalelse.

Til slutt: Du antyder at vi har tru på forhandlinger med Sovjet. Hva er det som får deg til å tru det?

Truls B

SVAR TIL BJØRN

ARBEIDET BLANT HOMOFILE OG DS-BERETNINGA

Beretninga fra det forrige DS behandla ikke arbeidet blant homofile. Det var det da heller ingen grunn til, ettersom DS ikke hadde gjort noe sånt arbeid. Kritikken av DS dreier seg heller ikke om det, men om at det ikke blir sagt i beretninga at her var ingenting gjort.

På delegatkonferanse foran distriktsmøtet foreslo du ganske riktig at dette måtte gjøres, under følgende avsnitt i kapittel IX. DS' arbeid: »En del områder har vi vært nødt til å la seile sin egen sjø». Viktigst er her, ungdoms- og kvinnearbeidet, arbeidet blant fremmedarbeiderne og samene i Oslo». Dette sa jeg meg ganske riktig uenig i. Forslaget ditt gjaldt at det her skulle føyes til: »homofile». Det vi krangla om på delegatkonferansen, var altså dette forslaget, ikke om arbeidet blant homofile »ikke har noen plass i beretninga», eller om DS skal eller ikke skal befatte seg med dette arbeidet, eller om det var en politisk feil at det forrige DS ikke dreiv sånt arbeid.

Jeg skal forsøke å gjøre greie for hvorfor jeg var uenig i dette forslaget. Du framstiller begrunnelsen min for å gå mot forslaget ditt sånn: »Det er ikke riktig å ta med arbeidet blant homofile i beretninga av strategiske grunner. Homofile er ikke ei strategisk viktig gruppe slik som f.eks. fremmedarbeiderne og samer». Dette er ikke ordrett referat av hva jeg sa. Men det får så være. Ei anna sak er at du utlegger det som ble sagt på en måte jeg også vanskelig kan underskrive. »DS ser det ikke som noen oppgave å arbeide blant homofile fordi homofile ikke har objektive interesser av sosialismen» og: »DS mener at undertrykking av homofile kan opphøre under kapitalismen, og at homofile kan oppnå full frigjøring under kapitalismen».

For det første så snakka jeg ikke på vegne av DS, men for meg sjøl (og det gjelder her også). For det andre så har jeg ikke verken sagt eller ment at arbeid blant homofile ikke er noen oppgave for DS.

For det tredje: Hvorvidt homofile som gruppe har objektive interesser av sosialismen har jeg ikke sagt noe om, og jeg har heller inga gjennomtenkt oppfatning av dette. Jeg er for at ei av oppgavene til en sosialistisk revolusjon må være å gjøre slutt på diskriminering og trakassering av homofile (i hvert fall på grunn av homofil orientering).

For det fjerde: Hvorvidt undertrykkinga av homofile kan opphøre under kapitalismen har jeg heller inga gjennomtenkt oppfatning av. Jeg syns ikke det høres særlig sannsynlig ut. Men om det er umulig, det vil jeg ikke ha sagt noe om.

For det femte. Jeg mener at det arbeidet partiet driver blant homofile og mot undertrykking av homofile er viktig og nødvendig arbeid. Det forrige DS hadde ingen tjangs til å befatte seg med

dette. Om det nye DS skal engasjere seg i dette arbeidet og i tilfelle hvordan, er ei sak vi får ta stilling til i samråd med dem som har drivi dette arbeidet. Derimot mener jeg ikke at dette arbeidet kan ses på linje med ungdoms- og kvinnearbeidet, arbeidet blant fremmedarbeiderne og samene. Her er det etter mi mening en forskjell. Et parti som ikke driver arbeid på disse områdene, forbereder ikke mulighetene for en sosialistisk revolusjon i Norge. Det samme kan ikke sies om arbeidet blant de homofile, etter mi mening. At det gamle DS lot dette arbeidet seile sin egen sjø er et faktum. Men ei anna sak er å oppsummere dette som et av de *viktigste* områdene det forrige DS lot seile sin egen sjø. Det er jeg uenig i. Og det var også grunnen til at jeg var uenig i forslaget ditt.

»DS-representanten».

Saksa fra KK 26.1.83:

Nei til Pershing, krysser og SS 20

I 1983 avgjør NATO-landa om Pershing 2 og krysserroboter skal plasseres ut. AKP (m-l) er mot utplassering. Det fører videre en farlig tendens til å bygge forsvaret av sjøl-råderetten på atom-våpen mens den konvensjonelle forsvarsevnen svekkes. Konsekvensen av ei sånn utvikling er at NATO blir stilt overfor valget mellom kapitulasjon eller bruk av atom-våpen ved et sovjetisk angrep.

Det er å snu ting på hodet når noen hevder at dobbeltvedtaket betyr å forhandle med Sovjet ut fra styrke. Det er en åpenbar svakhet om NATO må velge mellom kapitulasjon eller å bruke atom-våpen. Det som kan legge press på Sovjet er om Vest-Europa styrker sin konvensjonelle forsvarsevne, bruker nødvendige politiske og økonomiske midler kopla til et krav om at Sovjet ødelegger sine SS20-raketter.

Noen motstandere av NATOs dobbeltvedtak tar til orde for ensidig, vestlig nedrustning. Dels bagatelliseres den sovjetiske opprustninga, dels gis det inntrykk av at Sovjet rustar ned hvis NATO-landa går foran med et godt eksempel. Denne skjønnmalinga av den aggressive supermakta Sovjet er skadelig. Sovjet driver rustningen opp. Både den konvensjonelle oppbygginga og SS20-rakettene er et reelt problem for de europeiske NATO-landa. Svaret må være å styrke den konvensjonelle forsvarsevnen og sette makt bak kravet om at Sovjet ødelegger sine SS20-raketter under internasjonal kontroll. Enslidige kampanjer mot NATOs feilaktige svar på denne sovjetiske opprustninga reduserer ikke faren for atomkrig. De minsker ikke muligheten for at Sovjet utløser en storkrig for å skaffe seg herredømme over Europa. Tvert imot.

AKP (m-l) reiser disse parolene:

- Kamp mot den sovjetiske opprustninga, SS 20-rakettene må ødelegges under internasjonal kontroll.
 - Styrk den konvensjonelle forsvarsevnen i de europeiske NATO-landa. Nei til USAs plan om utplassering av Pershing og krysserroboter.
 - Norge må stemme mot utplassering og bygge opp vår konvensjonelle forsvarsevne.
 - Norge må gå inn for harde politiske og økonomiske sanksjoner mot Sovjet til SS20-rakettene er ødelagt.
- Sentralkomiteens Arbeidsutvalg i AKP (m-l)